

Der er ogsaa et andet Forhold med Hensyn til Bankerne, som jeg vil omtale. Det er blevet mig bekendt, at Bankerne foruden den almindelige bankmæssige Avance, de har paa Udlaan, i de senere Aaringer foruden Rente har forlangt af Kunderne ogsaa Andel i Kundernes Avance. Jeg har ligeledes truffet paa det Tilfælde, at en enkelt Bank ved et Udlaan straks har ladet sig det første Afdrag betale og samtidig har forlangt Renten af det fulde Beløb. Det er vistnok ogsaa et Forhold, som ikke er helt tilladeligt. Naar jeg nævnte, at de Herrer Bankdirektører uden Tvivl har benyttet sig af den Forhaandsviden, de ofte har, til at foretage Spekulationer, hvorved de personlig har tjent uhyre Summer, idet Bankens Direktion dog naturligvis ikke har ladet deres egen Bank foretage disse Aktieindkøb, men foretog dem gennem herværende Veksellere og Bankierer, saa har det været medvirkende til den uaaadelige Opgang, der fandt Sted i Børs-papirerne, en Opgang, som enhver fornuftig forretningsdrivende og enhver ærlig Bankmand maatte sige sig selv vilde være ganske uholdbar i Længden. Den Gang Katastrofen indtraf med det pludselige Fald i Kurserne, forstod de vel ogsaa igen med den Forhaandsviden, de var i Besiddelse af, at klare sig selv ud over Skærene; men det blev uvilkaarligt til Skade for de mange, som i Tilid til det store Udbytte, der den Gang blev givet, og til de noterede Kurser, havde indkøbt Aktierne til de høje Priser. Og den Gang Katastrofen indtraadte, var der Kunder, som ikke var i Stand til at dække deres Tab, hvilket medførte, at adskillige Veksellererfirmaer, der som alle bekendt har været særlig langt ude og har givet for store Kreditter til deres Kunder, er kommet i betydelige Vanskeligheder, og det er jo ikke ukendt, at en ganske enkelt Bankier er kommet ud i saadanne Forhold, at han er sat fuldstændig under Administration med en fast Gage af 100 000 Kr. aarlig for at fortsætte Forretningen uden Konkurs, idet det, hvis en saadan skulde indtræffe, vilde medføre en hel Del næringsdrivendes Fald og yderligere vilde medføre, at den Bank, som staar bag ved det paagældende Veksellererfirma, maatte dokumentere offentligt det uhyre Tab, den har haft. Overfor de almindelige næringsdrivende, som har Vanskeligheder, har Forholdet været dette, at Bankerne i adskillige Tilfælde har forsøgt at træffe en Ordning med disse Kunder, og jeg maa sige, at det synes, at de i mange Tilfælde har været ganske overordentlig hensynsfulde overfor

disse Kunder, som har været i Bekneb. Men hvorledes har Bankerne baaret sig ad i adskillige Tilfælde? Ja, de har truffet en Akkord med den paagældende Kundes mindre Kreditorer, saaledes at Banken til Slut stod som den eneste Kreditor; de overtog derefter Kundens samtlige Aktiver, og det er disse Aktiver, vi nu i Øjeblikket ser blive realiseret rundt omkring. Men har Bankerne nu faaet konstateret de Tab, som derved har fundet Sted? Jeg vil paastaa, at Tabet i de fleste Tilfælde ikke er konstateret, idet de paagældende Kunder staar som Debitorer i Bankerne, ogsaa for at man ikke skal kunne konstatere de store Tab. Det er disse forskellige Forhold, som jeg vil henstille til den højtærede Handelsminister at faa fuld Klarhed over gennem Bankinspektoret. Vi er nødsaget til at faa fuld Klarhed over det, og hvorfor? Fordi der netop her i Landet er saa overordentlig mange Indlaanere og Sparere, hvis Interesser man først og fremmest i denne Sag maa varetage forud for Bankaktionærernes. Disse forskellige Forhold mener jeg maa kunne medføre, at der maa ske Ændringer i den nuværende Banklovgivning, og disse Ændringer skulde da gaa ud paa en Regulering af Bankernes Forretningsmetoder, saaledes først og fremmest denne, at Bankerne i intet Tilfælde faar Ret til at drive selvstændig Handel. Det har de nemlig, som Loven er formet i Øjeblikket. De skulde ikke have Ret til at drive selvstændig Handel udover almindelig Bankvirksomhed, og der bør ogsaa — og det er maaske vigtigere — indføres en Bestemmelse om, at Bankdirektører og Direktionsmedlemmer i offentlige Pengeinstitutter ikke maa have Sæde i Aktieselskabers Bestyrelser eller drive Forretning for egen Regning. Disse Direktører bør i Virkeligheden stilles paa samme Fod som Statens Embedsmænd, som ifølge det Resultat, der naaedes i sidste Samling, antagelig i Aarets Løb vil blive beskaaret for deres Bierhverv.

Det kunde ved denne Lejlighed naturligvis være meget fristende at komme langt dybere ind paa disse Forhold. Jeg kunde endnu nævne mange Eksempler paa, hvorledes og hvor uheldigt der er blevet handlet fra Bankernes Side, men jeg skal afholde mig derfra, idet jeg dog vil henstille til Landets højtærede Finansminister, om det ikke var muligt, at han kunde formaa den Direktør, der ved forskellige Lejligheder er blevet benyttet af udenlandske Magter til at give Raad og Vejledning med Hensyn til andre Landes økonomiske Forhold, til at